

Андрій Ернестович ЯЦИНА*(Приватний вищий навчальний заклад «Університет сучасних знань»,
м. Київ)*

СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ З ІНШИМИ СУБ'ЄКТАМИ СЕКТОРУ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ

У статті аргументовано, що ключовими характеристиками категорії «взаємодія» є наступні: 1) носить динамічний характер; 2) наявність двох та більше учасників правовідносин; 3) урегульованість їх поведінки нормами права, переважно, адміністративного; 4) має чітко визначену мету, досягнення якої потребує вирішення певних завдань; 5) планомірність, наявність певних етапів провадження взаємодії; 6) віднаходить своє відображення у низці адміністративно-правових форм та методів. Зроблено висновок про те, що сутність взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони полягає в ефективному втіленні врегульованих адміністративно-правовими нормами узгоджених за часом та місцем дій, а також операцій та заходів сумісно з одним або декількома суб'єктами цього сектору, об'єднаних спільною метою – вирішення завдань із нейтралізації загроз національній безпеці та інтересам України.

Доведено, що особливостями взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони є наступні: по-перше, регулюється, переважно, нормами адміністративного права, які визначають правовий статус СБУ у цій сфері, а також суб'єктів, які із нею реалізують спільну діяльність; по-друге, має єдину, спільну мету, досягнення якої передбачає необхідність вирішення низки завдань, на основі ефективного розподілу дій між сторонами взаємодії в межах їх компетенції; по-третє, оперативна адаптація форм і методів взаємодії на можливі об'єктивні зміни задля успішного виконання поставлених завдань; по-четверте, орієнтована, в тому числі, на забезпечення інформування громадськості щодо важливості та необхідності такої взаємодії, її результатів з одночасним додержанням вимог відносно заборони розголошення інформації з обмеженим доступом.

Ключові слова: взаємодія, Служба безпеки України, сектор безпеки і оборони, правове регулювання.

Постановка проблеми. Сьогодні українська держава стоїть перед безпрецедентними до цього викликами та загрозами для своєї територіальної цілісності та національної безпеки, що обумовлено повномасштабною військовою агресією та рядом внутрішніх загроз. За таких умов, важливість діяльності Служби безпеки України виходить на кардинально новий рівень, адже саме цей орган спеціального призначення з

правоохоронними функціями виступає центральною ланкою у системі захисту державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, а також у протидії розвідувально-підривної діяльності іноземних спецслужб, тероризму, корупції та організованій злочинності. Задля реалізації своїх завдань у секторі безпеки та оборони СБУ повинна взаємодіяти із рядом інших органів державної влади різноманітного характеру, але така взаємодія має свою специфіку.

Окремі проблемні питання, пов'язані із діяльністю Служби безпеки України у секторі безпеки та оборони, у своїх наукових працях розглядали: О. М. Бандурка, С. М. Гусаров, О. В. Зайчук, Д. П. Калаянов, Д. М. Корнієнко, О. М. Музичук, О. І. Нікітенко, В. В. Сокурено, О. В. Ткаченко, В. Д. Ткачук та багато інших. Втім, незважаючи на значний теоретичний доробок, в науковій літературі недостатньо опрацьованою є проблематика взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони.

Мета статті полягає у тому, щоб з'ясувати сутність та розкрити особливості взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони. З огляду на запропоновану мету, завданнями статті є: розкрити загальнотеоретичний підхід щодо визначення поняття «взаємодія»; здійснити аналіз наукових поглядів вчених, які вивчали проблематику взаємодії СБУ з іншими органами державної влади; розкрити положення норм чинного законодавства, яке регулює відповідну взаємодію.

Виклад основного матеріалу. Взаємодія є основою будь-яких правовідносин. Автори філософського енциклопедичного словника зазначають, що фундаментальне значення категорії «взаємодія» для філософії і наукового пізнання зумовлене тим, що вся людська діяльність у реальному світі, практика, саме наше існування і відчуття його реальності (неілюзорності) ґрунтуються на різноманітних, передусім предметних взаємодіях, які людина здійснює і використовує як засіб пізнання, знаряддя дії, спосіб організації буття¹. Отже, взаємодія – це ключова категорія для опису динаміки, у тому числі й правових процесів. Сектор безпеки та охорони як певна правова система може функціонувати лише у випадку ефективної взаємодії її складників. Як справедливо наголошує О. О. Кваша, будь-яка система є цілісною, в основі своїй має завжди певну структуру та наділена ієрархією причинно-наслідкових зв'язків і взаємодій. Категорія взаємодії є важливою ланкою між поняттями детермінізму (причинності) та системи². Тобто, взаємодія є тим зв'язком, який об'єднує всі елементи певної системи, що дозволяє досягнути визначеної мети. На нашу думку, ключовими характеристиками категорії «взаємодія» є наступні: 1) носить динамічний характер; 2) наявність двох та більше учасників правовідносин; 3) урегульованість їх поведінки нормами права, переважно, адміністративного; 4) має чітко визначену мету, досягнення якої потребує

¹ Філософський енциклопедичний словник. URL: <https://slovnyk.me/dict/fes/%D0%B2%D0%B7%D0%B0%D1%94%D0%BC%D0%BE%D0%B4%D1%96%D1%8F>.

² Кваша О. О. Зміст і значення понять «взаємодія» та «система» у філософських і правових досліджень. *Держава і право*. 2012. Вип. 56. С. 32.

вирішення певних завдань; 5) планомірність, наявність певних етапів реалізації взаємодії; 6) віднаходить своє відображення у низці адміністративно-правових форм та методів.

Важливе значення для визначення особливостей взаємодії мають суб'єкти її провадження, сфера та мета. Отже, розглянемо специфіку діяльності Служби безпеки України (СБУ) як основного її суб'єкта. Насамперед – це державний орган спеціального призначення з правоохоронними функціями, який забезпечує державну безпеку України¹. Відповідно до положень чинного законодавства, до завдань Служби безпеки України входить попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень проти миру і безпеки людства, тероризму та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України². Визначені завдання обумовлюють основні напрямки діяльності СБУ. На основі вищезазначеної норми О. Є. Каглинський виділяє такі завдання СБУ: виявлення та усунення причин та умов, що можуть призвести до проявів тероризму; захист людини і громадянина, суспільства та держави; попередження, своєчасне виявлення та запобігання зовнішнім і внутрішнім загрозам безпеці України; мінімізація суспільно небезпечних наслідків терористичних дій; налагодження ефективної взаємодії уповноважених органів державної влади, органів місцевого самоврядування з громадськістю та розширення сфери протидії тероризму; організація міжнародного співробітництва у сфері боротьби з тероризмом; припинення розвідувальних, терористичних та інших протиправних посягань на національну безпеку України з боку іноземних спецпідрозділів і організацій, груп осіб та осіб тощо³. Перелічені завдання відповідно є й тими цілями, досягнення яких відбувається у взаємодії СБУ з іншими суб'єктами, у тому числі з тими, які складають сектор безпеки та оборони.

О. Ромашко та О. Власов акцентують увагу на тому, що сутність поняття «сектор безпеки й оборони України», його змістовне наповнення та значення полягає в функціонуванні комплексу інституцій і ряду узгоджених між собою нормативно-правових актів, метою яких є забезпечення обороноздатності України та забезпечення громадської (публічної) безпеки і порядку, створення атмосфери дотримання прав і свобод людини і громадянина, а також недопущення їх системного порушення. Зміст і сутність інституту прав і свобод людини і громадянина в контексті функціонування сектору безпеки і оборони України полягає в забезпеченні всього комплексу прав і свобод людини і громадянина в результаті виконання відповідними органами покладених на них завдань⁴. Отже,

¹ Про Службу безпеки України : Закон України від 25 березня 1992 року № 2229-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>.

² Про Службу безпеки України : Закон України від 25 березня 1992 року № 2229-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>.

³ Каглинський О. Є. Правові засади діяльності Служби безпеки України як суб'єкта сфери безпеки і оборони. *Нове українське право*. 2022. Вип. 3. 2022. С. 68–74.

⁴ Ромашко О., Власов О. Взаємопов'язаність функціонування сектору безпеки й оборони України із

діяльність СБУ як державного правоохоронного органу, насамперед, спрямована на забезпечення прав і свобод людини як основного обов'язку держави.

Для визначення сутності взаємодії СБУ доцільно з'ясувати її значення та завдання в самому секторі безпеки та оборони. А. В. Боровик, А. Г. Вархов та Н. З. Деревянко наголошують, що основним загальним завданням адміністративно-правового механізму взаємодії суб'єктів сектору безпеки й оборони щодо забезпечення національної безпеки є реалізація окремих напрямів державної політики у сфері національної безпеки й оборони, що проявляється у нормативному, інституційному, методологічному супроводі його суб'єктів щодо їхньої спільної діяльності під час виконання ними функціональних обов'язків. Конкретні завдання цього механізму прямо залежать від того, які функції виконують ті суб'єкти, що мають взаємодіяти. Вони визначаються індивідуально та стосуються напрямів і видів спільної діяльності, які потребують врегулювання¹. Отже, загальні завдання сектору безпеки та оборони мають втілюватися з урахуванням призначення суб'єктів їх реалізації під час взаємодії один з одним.

А. В. Акімов називає СБУ одним із ключових органів в системі забезпечення безпеки в діяльності органів державної влади. Діяльність даного органу при взаємодії з іншими державними органами автор поділяє на дві групи. Перша група стосується питання забезпечення контролю щодо прозорості у діяльності профільних органів, друга – торкається забезпечення безпеки у роботі таких органів. Всі дві групи надзвичайно важливі для державно-владного механізму, проте в умовах воєнного стану аспект безпеки відіграє провідну роль. Для забезпечення безпеки і прозорості роботи органів державної влади функції СБУ є ключовими для збереження нормальної роботи державних структур, а тому діяльність цього органу стає гарантом нормальної діяльності всієї системи державного управління². Тобто СБУ забезпечує безпеку державного апарату, надає можливість безперешкодної реалізації ними своїх державно-владних функцій. А. В. Акімов наголошує на нагальній необхідності для всієї системи безпеки на чолі зі СБУ узгодити єдину стратегію забезпечення внутрішньої безпеки і керуватися нею, враховуючи нові виклики в умовах оборони територіальної цілісності та суверенітету³.

Д. М. Швайка підкреслює факт того, що такі органи, як: Служба зовнішньої розвідки України, Головне управління розвідки Міністерства оборони України, Управління державної охорони України та Служба безпеки України складають правоохоронний блок сектору безпеки і оборони

забезпеченням прав і свобод людини і громадянина. *Юридичний вісник*. 2021. № 5. С. 81.

¹ Боровик А. В., Вархов А. Г., Деревянко Н. З. Адміністративно-правовий механізм взаємодії суб'єктів сектору безпеки й оборони щодо забезпечення національної безпеки: питання теорії та практики : монографія. Одеса : Видавництво «Юридика». 2024. С. 31.

² Акімов А. В. Роль Служби безпеки України у доктрині забезпечення безпеки і прозорості роботи органів державної влади України. Моделі та перспективи взаємодії. *Публічне урядування*. 2023. № 4 (37). С. 17.

³ Там само. С. 17.

України. Вони функціонують як цілісна система протидії злочинності, гарантування прав і свобод громадян, забезпечення публічного порядку й національної безпеки. Всі заходи, включно із застосуванням спеціальних засобів, здійснюються на підставі закону та підлягають контролю і фіксації. Перелічені органи вирізняються високим рівнем організованості, професіоналізму та здатності протидіяти загрозам національного масштабу. Ці інституції окрім гарантування стабільної діяльності органів державної влади виконують також ключові завдання зі збирання й аналізу розвідувальної інформації, протидії загрозам державного суверенітету, захисту важливих об'єктів інфраструктури¹. Отже, названі завдання визначають зміст взаємодії між цими суб'єктами правоохоронного блоку сектору безпеки та оборони.

Так, наприклад, при реалізації завдань із протидії контрабанді наркотичних засобів при взаємодії підрозділів СБУ з правоохоронними органами реалізуються спільні завдання з попередження, виявлення злочинних посягань, захисту інтересів держави, серед яких є: забезпечення контролю за дотриманням законності переміщення наркотичних засобів через митний кордон держави, притягнення до відповідальності осіб, які вчинили контрабанду наркотичних засобів; розшук осіб, які вчинили злочини в цій галузі та переховуються від слідства і суду; профілактика злочинів у сфері контрабанди наркотиків тощо².

Р. Б. Дзюба характеризує взаємодію Служби безпеки України з іншими суб'єктами правоохоронної діяльності як регламентований адміністративно-правовими нормами різновид державної діяльності органів та підрозділів СБУ та інших національних правоохоронних органів, який полягає у поєднанні сил, засобів та ресурсів (матеріально-технічних, кадрових, тощо) щодо запобігання, профілактики та припинення правопорушень, які вчиняються, передусім, в сфері державної безпеки, а також інших секторах здійснення правоохоронної діяльності. Співпраця СБУ націлена, у першу чергу, на виконання власного спектру функцій, а також на надання допомоги іншим правоохоронним органам³. Отже, мова йде про те, що при здійсненні взаємодії СБУ та інші її учасники – органи державної влади – діють виключно в межах своїх повноважень для реалізації покладених на них функціональних завдань.

Як влучно зазначає Д. М. Швайка, розмежування повноважень між відповідними спецслужбами створює цілісну, узгоджену систему. Кожен державний орган діє в межах власної юрисдикції, забезпечує важливу складову національної безпеки: від моніторингу зовнішніх ризиків і воєнної

¹ Швайка Д. М. Адміністративно-правовий статус та організаційні засади сектору безпеки і оборони України. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2025. Вип. 89. Ч. 3. С. 149.

² Ортинський В. Взаємодія підрозділів правоохоронних органів України у протидії контрабанді наркотичних засобів: теоретичні та практичні аспекти. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : Юридичні науки. 2017. Вип. 884. С. 7.

³ Дзюба Р. Б. Система суб'єктів організації взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами правоохоронної діяльності. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2024. № 3 (33). С. 766.

обстановки до фізичного захисту головних посадовців країни. Така скоординована взаємодія зміцнює здатність держави протистояти гібридним загрозам, терористичним актам, кризовим викликам, зберігати надійність державного управління та захищати стратегічні інтереси України [10, с. 150]. В основі взаємодії для досягнення спільних результатів має бути покладена ефективна координація дій її учасників.

Означену думку А. В. Боровик, А. Г. Вархов, а також Н. З. Деревянко, висувують в якості основи для формування мети адміністративно-правового механізму взаємодії суб'єктів сектору безпеки й оборони щодо забезпечення національної безпеки, яку автори розкривають у двох значеннях: 1) у вузькому розумінні – це формування правових рамок задля здійснення спільної діяльності його суб'єктів щодо виявлення, вчасного реагування, вжиття заходів протидії та ліквідації наслідків загроз національним інтересам та цінностям України, а також контролю за їхнім виконанням; 2) у широкому розумінні – це формування ефективної системи забезпечення національної безпеки, зміцнення інституційних спроможностей уповноважених суб'єктів задля максимально результативного процесу прийняття і реалізації тактичних та стратегічних рішень¹. Таким чином, досягнення цілей забезпечення національної безпеки у взаємодії суб'єктів сектору безпеки й оборони можливо лише за умов координації їх спільної діяльності для оперативного реагування на потенційні загрози. Окрім того, згадані вище науковці вважають, що сутність адміністративно-правового механізму взаємодії суб'єктів сектору безпеки й оборони можна схарактеризувати через такі положення: 1) є складовою більш об'ємного правового явища – правового механізму забезпечення національної безпеки України; 2) поєднує організаційний та практико-реалізаційний аспекти забезпечувального впливу держави на безпекове середовище країни, врегульовуючи внутрішньо-інституційні відносини у межах системи забезпечення національної безпеки України; 3) є нормативним підґрунтям для реалізації спільної діяльності суб'єктів сектору безпеки й оборони України². Слід погодитися з тим, що взаємодія суб'єктів сектору безпеки й оборони є елементом забезпечення національної безпеки, який реалізується на основі врахування спільних інтересів, повноважень та завдань кожного учасника такої взаємодії.

Висновки. Тож проведений вище аналіз дає змогу дійти до висновку, що сутність взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами сектору безпеки та оборони полягає в ефективному втіленні врегульованих адміністративно-правовими нормами узгоджених за часом та місцем дій, а також операцій та заходів сумісно з одним або декількома суб'єктами цього сектору, об'єднаних спільною метою – вирішення завдань із нейтралізації загроз національній безпеці та інтересам України.

¹ Боровик А. В., Вархов А. Г., Деревянко Н. З. Адміністративно-правовий механізм взаємодії суб'єктів сектору безпеки й оборони щодо забезпечення національної безпеки: питання теорії та практики : монографія. Одеса : Видавництво «Юридика». 2024. С. 30.

² Там само. С. 20.

Як вбачається, особливості відповідної взаємодії полягають у наступному: по-перше, регулюється, переважно, нормами адміністративного права, які визначають правовий статус СБУ у цій сфері, а також суб'єктів, які із нею реалізують спільну діяльність; по-друге, має єдину, спільну мету, досягнення якої передбачає необхідність вирішення низки завдань, на основі ефективного розподілу дій між сторонами взаємодії в межах їх компетенції; по-третє, оперативна адаптація форм і методів взаємодії на можливі об'єктивні зміни задля успішного виконання поставлених завдань; по-четверте, орієнтована, в тому числі, на забезпечення інформування громадськості щодо важливості та необхідності такої взаємодії, її результатів з одночасним додержанням вимог відносно заборони розголошення інформації з обмеженим доступом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Акімов А. В. Роль Служби безпеки України у доктрині забезпечення безпеки і прозорості роботи органів державної влади України. Моделі та перспективи взаємодії. *Публічне урядування*. 2023. № 4 (37). С. 12–18.
2. Боровик А. В., Вархов А. Г., Деревянко Н. З. Адміністративно-правовий механізм взаємодії суб'єктів сектору безпеки й оборони щодо забезпечення національної безпеки: питання теорії та практики : монографія. Одеса : Видавництво «Юридика». 2024. 186 с.
3. Дзюба Р. Б. Система суб'єктів організації взаємодії Служби безпеки України з іншими суб'єктами правоохоронної діяльності. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2024. № 3 (33). С. 765–771.
4. Каглинський О. Є. Правові засади діяльності Служби безпеки України як суб'єкта сфери безпеки і оборони. *Нове українське право*. 2022. Вип. 3. 2022. С. 68–74.
5. Кваша О. О. Зміст і значення понять «взаємодія» та «система» у філософських і правових досліджень. *Держава і право*. 2012. Вип. 56. С. 32–38.
6. Ортинський В. Взаємодія підрозділів правоохоронних органів України у протидії контрабанді наркотичних засобів: теоретичні та практичні аспекти. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : Юридичні науки. 2017. Вип. 884. С. 4–10.
7. Про Службу безпеки України : Закон України від 25 березня 1992 року № 2229-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text>.
8. Ромашко О., Власов О. Взаємопов'язаність функціонування сектору безпеки й оборони України із забезпеченням прав і свобод людини і громадянина. *Юридичний вісник*. 2021. № 5. С. 78–83.
9. Філософський енциклопедичний словник. URL: <https://slovyk.me/dict/fes/%D0%B2%D0%B7%D0%B0%D1%94%D0%BC%D0%BE%D0%B4%D1%96%D1%8F>.

10. Швайка Д. М. Адміністративно-правовий статус та організаційні засади сектору безпеки і оборони України. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2025. Вип. 89. Ч. 3. С. 146–151.

Стаття надійшла до редакції 15.07.2025

Andrii Er. YATSYNA,

Postgraduate Student

(Private Higher Educational Institution "University of Modern Knowledge", Kyiv, Ukraine)

ESSENCE AND FEATURES OF THE INTERACTION OF THE SECURITY SERVICE OF UKRAINE WITH OTHER ENTITIES OF THE SECURITY AND DEFENSE SECTOR

The article is devoted to the key characteristics of the category of "interaction" are the following: 1) it is dynamic in nature; 2) the presence of two or more participants in legal relations; 3) their behavior is regulated by the norms of law, mainly administrative; 4) it has a clearly defined goal, the achievement of which requires the solution of certain tasks; 5) it is systematic, the presence of certain stages of interaction; 6) it is reflected in a number of administrative and legal forms and methods. It is concluded that the essence of the interaction of the Security Service of Ukraine with other entities of the security and defense sector lies in the effective implementation of actions, as well as operations and measures, regulated by administrative and legal norms, coordinated in time and place, in conjunction with one or more entities of this sector, united by a common goal - solving tasks to neutralize threats to national security of Ukraine.

It is proven that the features of the interaction of the Security Service of Ukraine with other entities of the security and defense sector are as follows: firstly, it is regulated mainly by the norms of administrative law, which determine the legal status of the SBU in this area, as well as entities that implement joint activities with it; secondly, it has a single, common goal, the achievement of which involves the need to solve a number of tasks, based on the effective distribution of actions between the parties to the interaction within the limits of their competence; thirdly, the operational adaptation of forms and methods of interaction to possible objective changes in order to successfully perform the tasks set; fourthly, it is focused, among other things, on ensuring public information about the importance and necessity of such interaction, its results, while simultaneously complying with the requirements regarding the prohibition of disclosure of restricted information.

Keywords: *interaction, Security Service of Ukraine, security and defense sector, legal regulation.*